

Hahne

E jong verhięřořt Ehepaar
koęm an ene Sonndaachnommedaach
su tösche zwei on halęve drej
ens an en Hondefarm vrbej.

On op die jruęße We ¹ rengsöm
leef janž völl Hondevolęk ęřömm.
Dauch wäje ene Maschedrořt
konnt kee van all die Dięre fott.

Die Frau bleff stönn; dänn se bemerk:
dę wor ene schärpe Hahn am Werk.
Dä soęß janž monkte ² op e Hohn,
wie Hahne dat jewöhnlich donn.

Se frooch dä Buur, dä jrad dę steet,
wie döck ene Hahn ęsu-jet deet.
»Am Daach su drözzehn, vięzehn Mołl.«
Dat Fräusche drop: »Dat eß ję döll!«

Bejeestert kreesch sisch dann die Frau
a Laachens höre Mann bejm Mau ³
on fröçhdene em janž verlääje:
»Saach, häbte dat jrad metjekreeje?«

Dä Mann wor mä nervöös am wippe
on konnt die Fröçch sisch net verkniepe ⁴:
»Wie soll me dat genau verstönn?
On emme met dat säļeve Hohn?«

Dä Buur wor sisch am amüsiere,
fü wat die Zwei sisch inträssiere,
on saat: »Ühr haad misch falsch verstange.
Nee - dat eß jedesmołl e ange!«

Dę steeß dä jonge Ehemann
see Fräusche nävve sisch kott aan
on saat, net schüsçtere däs wäje:
»Saach, häbte dat jrad metjekreeje?«

---

¹ Wiese ² munter, lebhaft ³ Ärmel ⁴ verkneifen